

[Aksel Jensen.]

det offentlige til at tage Hensyn til de trykkende Forhold ude omkring hos dem, der skal svare disse mægtige Skatter.

Det ærede Medlem sagde, at det offentlige her gav Afkald paa en Prioritet. Jeg vil spørge det ærede Medlem: hvilken Ret har det offentlige haft til at indskyde en saa mægtig Prioritet, og hvilken Ret har det offentlige til i disse Tider at opretholde denne Prioritet? Thi Forholdet er jo det, at mange Ejere af faste Ejendomme i Landbruget, enten Ejendommene er store eller smaa, i dette Øjeblik kæmper en fortvivlet Kamp for at klare sig igennem de daarlige Tider. Vi taler her tidt om at søge gennemført en Lempelse for de smaa Jordbrugere. Men naar der endelig kommer et Forslag, som betyder noget for Landmændene, saa siger det radikale Parti: nej, her vil vi ikke være med. Det, man fra den Side tilsigter, er at faa saa høje Skatter som muligt paa faste Ejendomme. Jeg vil gerne have, at vi skal gøre os klart, at det er det, man vil fra radikal Side. Kommer der et Forslag, som gaar ud paa Lempelse og Lettelse for dem, der sidder ude omkring og kæmper Kampen i Landbruget for at klare sig igennem, vil man ikke fra radikal Side være med. Det er det faktiske Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Jens Jensen siger, at dette er et Tilbageskridt. Nej, det er et Fremskridt i Retning af større Retfærdighed. Derfor tillader jeg mig endnu en Gang at anbefale Lovforslaget i Haab om, at det maa lykkes allerede i indeværende Samling at naa til en Ændring af vore Skatter til Amterne i Retning af at skabe større Retfærdighed.

Fisker: Den højtærede Minister har overordentlig grundigt beskæftiget sig med mine Udtalelser. Han har gjort det paa sin sædvanlige saglige Maade og med den sædvanlige Ælskværdighed, hvormed han i særlig Grad behandler Tingets yngre Medlemmer. Jeg takker Ministeren, fordi han saa grundigt er gaaet ind paa mine Betragtninger, og konstaterer, at han ikke paa noget Punkt har forsøgt at rukke ved et eneste af de Tal, jeg har fremsat.

Ministeren sagde i Begyndelsen af sin Tale, at Spørgsmaalet er i og for sig ikke, hvem der faar større og hvem der faar mindre Lettelse, hvem der faar Paalæg og hvem ikke, Spørgsmaalet er: kan man skabe Retfærdighed ved et Lovforslag, hvor man ikke har haft det tidligere?

Det er en Udtalelse, Ministeren naturligvis nok kan fremsætte her, men jeg vil

dog gerne gøre opmærksom paa, at ude i Befolkningen, blandt de Masser af Mennesker, der rammes af denne Skatteovervæltning, er det ikke ganske ligegyldigt, hvem der faar Lettelser og hvem Paalæg. Der er ganske sikkert derude i høj Grad, en klar Forstaaelse af, at der er Forskel paa, om man faar Paalæg eller Lettelse. Det kan være, at den højtærede Minister ikke forstaar Forskellen mellem Skattepaalæg og Skattelettelse, jeg ved det ikke, men i alt Fald er det givet, at Befolkningen forstaar det meget vel, og i den kommende Tid vil den højtærede Minister ogsaa blive klar over, at dette Spørgsmaal bliver afgørende for Hovedparten af de Mennesker, der overhovedet kommer til at beskæftige sig offentligt med dette Lovforslag.

Nej, siger Ministeren, det er Retfærdighedsmomentet i Lovforslaget, som man i særlig Grad maa undersøge og tage Hensyn til. Jeg har allerede i mit første Foredrag gjort opmærksom paa det ejendommelige i, at Venstre nu gaar ind i en Politik, som man kalder retfærdig, og som dog gaar ud paa at flytte Byrderne fra fast Ejendom og over paa den arbejdsskabte Indtægt. Jeg lagde Mærke til, at Ministeren hævdede, at det var demokratisk at lade Skatten fordele efter Evnen og Nyttens af de Indretninger, der her var Tale om. Jeg skal ikke i og for sig modsige ham paa dette Punkt, men han glemmer fuldstændigt, at her er der Tale om at lette Ejendomsbesidderne for det, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard pegede paa var offentlige Afgifter og Skatter, der for manges Vedkommende for længst har bundfældet sig paa Ejendommen, og som man, da man i sin Tid overtog Ejendommene, fik Godtgørelse for ved Prisens Fastsættelse. Det er det, der er Sandheden om dette Forhold, og den højtærede Minister maa være klar over, at det har intet med Demokrati at gøre, at man faar Godtgørelse to Gange for den samme Ting.

I samme Forbindelse omtalte den højtærede Minister den Udtalelse, jeg havde henvist til i min første Tale, af det ærede Medlem Hr. Pinholt og forment, at denne Udtalelse var fremsat ved Behandlingen af Begrebet Ejendomsskatter taget i Almindelighed. Det er den ogsaa, men det kan ingenlunde forrykke den Kendsgerning, at det ærede Medlem, hvis store kommunale Indsigt vi alle erkender, her har peget paa en meget væsentlig Ting, nemlig at man skal gaa frem med stor Varsomhed, naar man forsøger at flytte Skattebyrder, der hidtil har hvilet paa faste Ejendomme, over paa den arbejdsskabte Indtægt. Denne Ud-